

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 7570

гр. София, 19.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 60 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАЙОНЕН СЪДИЯ

като разгледа докладваното от РАЙОНЕН СЪДИЯ Гражданско дело № 20221110160932 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „*****“ ЕАД, чрез юрк. Е.И., срещу Н. Е. И., с която са предявени кумулативно обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 9, ал. 1 ЗПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1, вр. чл. 240, ал. 1, вр. чл. 99 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответницата съществуването на вземане на ищеца за сумата в размер на 4907,84 лева, представляваща главница по договор за потребителски кредит № 2113703 от 25.10.2019 г., сключен между ответницата и „*****“ ЕАД, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 9, ал. 1 ЗПК, вр. чл. 240, ал. 2, вр. чл. 99 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответницата съществуването на вземане на ищеца за сумата в размер на 1663,34 лева, представляваща договорна възнаградителна лихва за периода от 19.01.2020 г. до 20.10.2021 г.; и иск с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 33 ЗПК, вр. чл. 86, ал. 1, вр. чл. 99 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответницата съществуването на вземане на ищеца за сумата в размер на 1069,37 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 20.01.2020 г. до 05.08.2022 г.

В исковата молба се твърди, че на 25.10.2019 г. между „*****“ ЕАД и ответницата бил сключен договор за потребителски кредит № 2113703, по силата на който на Н. И. бил отпуснат кредит в размер на 4907,84 лева. С предоставянето на посочената сума на кредитополучателя кредиторът изпълнил основното си задължение по договора за кредит. Ответницата от своя страна се задължила да върне получената сума, ведно с уговорената възнаградителна лихва на 24 равни месечни погасителни вноски, всяка в размер на 300,30 лева в срок до 20.10.2021 г. Н. И. не била извършвала плащания по кредита. На 23.08.2021 г. по силата на Приложение № 1 към Договор за продажба и прехвърляне на вземания (цесия) от 23.08.2021 г. кредиторът „*****“ ЕАД прехвърлил на ищеца вземанията, произтичащи от процесния договор за потребителски кредит, ведно с всички

привилегии, обезпечения, принадлежности и лихви. За извършената цесия до ответницата било изпратено писмо, което се върнало в цялост като неполучено, поради което към исковата молба е приложено копие от уведомлението. За вземанията си ищцовото дружество депозирало заявление за издаване на заповед за изпълнение, което било уважено и била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 15.08.2022 г. по ч. гр. д. № 42615 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, Второ гражданско отделение, 60-ти състав. Ответницата възразила в срока по чл. 414 ГПК, което наложило предявяването на настоящите искове. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответницата Н. Е. И. за отговор, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпило становище по същата чрез адв. Н.И.. Процесуалният представител оспорва изцяло предявените искове като неоснователни и недоказани. На първо място оспорва действителността на договора за цесия, сключен между ищеца и „*****“ ЕАД, тъй като липсвало уговорена насрещна престация. Второ, процесният договор за кредит бил нищожен поради липса на съгласие за сключването му от страна на ответницата. Освен това последната не била усвоила предоставената сума. Възразява, че процесният договор за кредит бил сключен в нарушение на императивните разпоредби на чл. 10, ал. 1 ЗПК, чл. 11, ал. 1, т. 5, т. 9а, т. 11, т. 20, т. 23 и т. 24 ЗПК, поради което същият бил недействителен съгласно чл. 23 ЗПК. Уговорената възнаградителна лихва била неправомерно завишена по размер и противоречала на добрите нрави. Нищожността на клаузата за договорна възнаградителна лихва влечала след себе си недействителност на целия договор, тъй като същият не би бил сключен без тази клауза. Оспорва и сключения допълнителен договор за поръчителство с „*****“ ЕООД, тъй като посочената гаранционна сделка водела до значително оскъпяване на кредита и заобикаляне на императивната разпоредба на чл. 19, ал. 1 ЗПК. Поради неоснователност на иска за главницата, следвало да бъде отхвърлена и акцесорната претенция за мораторна лихва. Прави възразение за изтекла погасителна давност. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски.

Към настоящия момент няма права, които се признават от страните, и обстоятелства, които не се нуждаят от доказване.

В тежест на ищеца е да докаже:

1. наличието на валидно облигационно отношение между „*****“ ЕАД и ответницата, възникнало въз основа на договор за потребителски кредит № 2113703 от 25.10.2019 г., което е съществувало през процесния период;
2. усвояване на предоставената сума от ответницата в пълен размер, както и че непогасеният остатък от същата е равен на претендираната главница;
3. че е изпълнил задълженията си за предоставяне на информация на потребителя

съгласно чл. 8 – 11 ЗПФУР;

4. спазването на изискванията на чл. 10, ал. 1 и чл. 11, ал. 1 ЗПК към договорното съдържание на процесния договор за потребителски кредит;

5. настъпването на крайния падеж на задължението по договора за потребителски кредит или осъществяване на предпоставките за настъпване на предсрочна изискуемост на кредита в пълен размер, както и че е уведомил ответника за упражняване на правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение;

6. размера на дължимите за процесния период лихви – договорна възнаградителна и за забава;

7. валидно прехвърляне на процесните вземания, качеството си на цесионер и съобщаването на ответницата от цедента за прехвърлянето, респ. упълномощаването на ищеца да извърши уведомяването и изпълнението на посоченото задължение;

8. настъпването на обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на погасителната давност;

9. всички факти, на които основава своите искания или възражения.

В тежест на ответницата е да докаже, че е погасила претендираните вземания, както и всички факти, на които основава своите искания или възражения.

По отношение на направените от ищеца доказателствени искания съдът намира, че следва да бъдат приети приложените към исковата молба писмени доказателства, както и да бъде допуснати поисканите съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертизи с поставени в исковата молба задачи.

Съдът, след като констатира, че предявените искове са редовни и допустими, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 ГПК, на основание чл. 140, вр. чл. 146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА следния **ПРОЕКТ НА ДОКЛАД ПО ДЕЛОТО:**

ПРЕДМЕТ на делото са кумулативно обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 9, ал. 1 ЗПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1, вр. чл. 240, ал. 1, вр. чл. 99 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответницата съществуването на вземане на ищеца за сумата в размер на 4907,84 лева, представляваща главница по договор за потребителски кредит № 2113703 от 25.10.2019 г., сключен между ответницата и „*****“ ЕАД, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; иск с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 9, ал. 1 ЗПК, вр. чл. 240, ал. 2, вр. чл. 99 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответницата съществуването на вземане на ищеца за сумата в размер на 1663,34 лева, представляваща договорна възнаградителна лихва за

периода от 19.01.2020 г. до 20.10.2021 г.; и иск с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 33 ЗПК, вр. чл. 86, ал. 1, вр. чл. 99 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответницата съществуването на вземане на ищеца за сумата в размер на 1069,37 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 20.01.2020 г. до 05.08.2022 г.

По делото **няма права, които се признават от страните, и обстоятелства, които не се нуждаят от доказване.**

В ТЕЖЕСТ НА ИЩЕЦА е да докаже:

1. наличието на валидно облигационно отношение между „*****“ ЕАД и ответницата, възникнало въз основа на договор за потребителски кредит № 2113703 от 25.10.2019 г., което е съществувало през процесния период;
2. усвояване на предоставената сума от ответницата в пълен размер, както и че непогасеният остатък от същата е равен на претендираната главница;
3. че е изпълнил задълженията си за предоставяне на информация на потребителя съгласно чл. 8 – 11 ЗПФУР;
4. спазването на изискванията на чл. 10, ал. 1 и чл. 11, ал. 1 ЗПК към договорното съдържание на процесния договор за потребителски кредит;
5. настъпването на крайния падеж на задължението по договора за потребителски кредит или осъществяване на предпоставките за настъпване на предсрочна изискуемост на кредита в пълен размер, както и че е уведомил ответника за упражняване на правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение;
6. размера на дължимите за процесния период лихви – договорна възнаградителна и за забава;
7. валидно прехвърляне на процесните вземания, качеството си на цесионер и съобщаването на ответницата от цедента за прехвърлянето, респ. упълномощаването на ищеца да извърши уведомяването и изпълнението на посоченото задължение;
8. настъпването на обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на погасителната давност;
9. всички факти, на които основава своите искания или възражения.

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИЦАТА е да докаже, че е погасила претендираните вземания, както и всички факти, на които основава своите искания или възражения.

НАПЪТВА страните към спогодба или друг способ за уреждане на спора (**включително медиация**), като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. В случай че страните постигнат съгласие за доброволно уреждане на спора, следва да уведомят за това съда.

ПРИЕМА приложените към исковата молба писмени доказателства.

ПРИЛАГА ч. гр. д. № 42615 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, Второ гражданско отделение, 60-ти състав.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза със задачи, поставени в исковата молба. Определя депозит в размер на 300 лева, който следва да бъде внесен от ищцовото дружество **в едноседмичен срок** от получаване на съобщението. **НАЗНАЧАВА** за вещо лице В.Д.П., специалност: съдебно-счетоводни и финансово-ценови експертизи, която да бъде уведомена за допуснатата експертиза и за датата на съдебното заседание **след представяне на документ за внасяне на определения депозит.**

ДОПУСКА изслушването на съдебно-техническа експертиза със задачи, поставени в исковата молба. Определя депозит в размер на 350 лева, който следва да бъде внесен от ищцовото дружество **в едноседмичен срок** от получаване на съобщението. **НАЗНАЧАВА** за вещо лице Х.Х.Й., специалност: комуникационна техника и технологии, който да бъде уведомен за допуснатата експертиза и за датата на съдебното заседание **след представяне на документ за внасяне на определения депозит.**

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото **за 24.04.2024 г. от 14,30 часа**, за когато да се призоват страните и вещите лица.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание следва да вземат становище по проекта на доклад по делото и по дадените със същия указания.

УКАЗВА НА ИЩЕЦА, че най-късно в първото по делото открито съдебно заседание може да изрази становище и да посочи и представи доказателства във връзка с направените от ответника в отговора на исковата молба оспорвания и възражения.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че съдът следи служебно за наличие по делото на фактически и/или правни обстоятелства, обуславящи неравноправност на клауза/и в потребителски договор, какъвто е и процесният. В случай че бъде констатирано наличието на такава/такива клауза/и, съдът ще се произнесе по неравноправния й/им характер с крайния съдебен акт, освен ако потребителят – ответник се противопостави на това.

Съдия при Софийски районен съд: _____